

РЕШЕНИЕ

№ 291

гр. Шумен , 07.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ШУМЕН, VIII-И СЪСТАВ (Г) в публично заседание на
шести юли, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Валентина Люб. Тонева

при участието на секретаря й. Р. К.

като разгледа докладваното от Валентина Люб. Тонева Гражданско дело №
20213630100686 по описа за 2021 година

Производство по чл. 239 от ГПК. Предявен е осъдителен иск с правна квалификация по чл. 558, ал.7 КЗ, вр. чл.557, ал.1 т.2, б.А КЗ, вр.чл.288, ал.1, т.2, б. А КЗ, отм, вр. с чл.45 от ЗЗД. Производството по настоящото дело е образувано по искова молба от Г.Ф. С. , ул.“Г.И.“*** , представляван заедно от изп. директори от М.К. и Ст.С., чрез адв. К.В., съдебен адрес гр.Т., ул.“Г.Б. „***, срещу З.. М. З., ЕГН *****, адрес гр. М., ул.“Х.К. “***, обл. Р..

Ищецът твърди, че на ***г. настъпило ПТП, с участието на ответника З.. М. З., който, управлявайки МПС „О.А., с ДКН ***, движейки се с несъобразена с пътните условия скорост, губи контрол над управлението и удря друго МПС- л.а. „С.И.“ с ДК № ***, в резултат на което причинява имуществени вреди в размер на 1 151,18 лв. Ищецът заявява, че вина за събитието има ответникът, който се движел с несъобразена с пътните условия скорост. Същевременно, ответникът в нарушение на чл. 249 от КЗ /отм./ вр. чл. 259 от КЗ /отм/ сега чл. 461 от КЗ вр. чл. 483 от КЗ , управлявал автомобила, без да има действаща застраховка "Гражданска отговорност" към датата на ПТП.

Сочи се, че Гаранционният фонд е изплатил на пострадалото лице общо сумата 1151,18 лв.– обезщетение за причинени имуществени вреди по щета № ***г. С покана за плащане ПДП от 14.11.2018г., ответникът бил поканен да възстанови изплатеното от ГФ, но до датата на подаване на ИМ това не е сторено . Искане се решение, с което да бъде осъден ответникът да плати сумата 1151,18 лв., ведно със законна лихва от подаване на исковата молба до окончателното плащане, както и направените разноски. Прилага писмени доказателства.

Ответникът, в законовия срок, редовно призован, не депозира отговор на исковата молба. В съдебно заседание, проведено на 06.07.2021г. пълномощникът на ищеца прави искане за постановяване на неприсъствено решение срещу ответника. Ответникът не изразява становище по иска, не представя в срок писмен отговор на исковата молба. Не прави искания, не се явява и не се представлява в първото по делото заседание.

Съгласно разпоредбата на чл. 239, ал. 1 от ГПК, съдът постановява неприсъствено решение, когато на страните са указани последиците от неспазването на сроковете за размяна на книжа и от неявяването им в съдебно заседание и искът е вероятно основателен.

В първото по делото заседание на 12.11.2020г, съдът, с определение, е допуснал постановяване на неприсъствено решение срещу ответника, поради наличие на следните предпоставки по чл. 239, ал.1 от ГПК: Ответникът не се явява и не се представява в първото заседание по делото, без да е направил искане за разглеждането му в негово отсъствие. С определение от 10.05.2021г., постановено в производство по чл. 131, ал. 1 от ГПК, на страните, вкл. на ответника са указани последиците от неспазването на сроковете за размяна на книжа и от неявяването в съдебно заседание;

В подкрепа на предявения иск, ищецът се позовава на следните приети по делото доказателства: Протокол за ПТП № ***/***г.; Писмо с рег. № ***г.; Справка от база данни на ИЦ към Г.Ф. – 29.06.2017г.; Уведомление за имуществени вреди вх. № ***г.; Доклад по щета за имуществени вреди № ***г.; Заключителна техническа експертиза, щета № ***г. техническа експертиза по щета № ***г.; Свидетелство за регистрация част 1; Опис на щети на МПС – 18.03.2017г.; 2стр. снимков материал; Покана за плащане от 14.11.2018г.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното: Настоящият състав счита, че изброените доказателства сочат вероятната основателност на претенцията. Тоест, предявеният иск е вероятно основателен, което обосновава наличието на предпоставката по чл. 239, ал. 1, т. 2 от ГПК.

Съгласно разпоредбата чл.519, т.1 и т.2 от КЗ, Гаранционният фонд извършва плащания в полза на увредените лица за вреди, причинени от неидентифицирано моторно превозно средство, когато виновният водач на моторно превозно средство няма сключена валидна задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите или когато няма сключена задължителна застраховка "Злополука" на пътниците; и гарантира вземанията на увредените лица за отговорността, свързана с моторни превозни средства, които обичайно се намират в Република България, при условията и по реда на този кодекс при несъстоятелност на застрахователи, предлагащи задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите и/или задължителна застраховка "Злополука" на пътниците, които застрахователи са със седалище в Република България или са от трета държава чрез клон, регистриран в Република България. На основание разпоредбата на чл.558, ал.7 от КЗ, след изплащане на обезщетението по чл. 557, ал. 1 и 2, Гаранционният фонд встъпва в правата на увреденото лице до размера на платеното обезщетение и лихви, както и разходите за определянето и изплащането му. Основателността на регресната претенция на ищеца в случая предполага съществуването на деликтно правоотношение – чл. 45 от ЗЗД, за да възникне валидно задължение на длъжника да възстанови на ищеца стойността на причинените от виновното му противоправно поведение имуществени или неимуществени вреди.

Установи се по делото, че на ***г. датата ПТП, лекият автомобил, с който е причинена щетата е бил управляван от ответника, че по отношение на автомобила, управляван от ответника, не е имало валидно сключен договор за застраховка „Гражданска отговорност” на автомобилистите, т.е. към датата на увреждането, виновният водач няма сключена задължителна застраховка

„Гражданска отговорност” на автомобилистите, както и че Г.Ф. изплатил на увреденото лице обезщетение за претърпени имуществени вреди в размер на 1151,18 лева.

На основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца направените от разноски по делото в размер на 50 лева.

Водим от горното и на основание чл. 239 от ГПК, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА З.. М. З., ЕГН *****, адрес гр. М., ул.“Х.К. “ ***, обл. Р., да заплати на Г.Ф. гр. С., ул.“Г.И.“№ 2 ет.4, представляван заедно от изп. директори от М.К. и Ст.С., чрез адв. К.В. от АК Т., на основание чл. 558, ал. 7 от КЗ вр. чл. 577, ал. 1, т. 2, б.”а” от КЗ, вр. чл. 288, ал.1, т.2, б.А от КЗ /отм./ вр. с чл.45 от ЗЗД, **сумата 1151,18 лв./хиляда сто петдесет и един лева и 18 стотинки/**– представляваща изплатено от Г.Ф. гр. С. обезщетение за причинени имуществени вреди по щета № ***г., ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното ѝ изплащане.

На основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, **ОСЪЖДА** З.. М. З., ЕГН *****, адрес гр. М., ул.“Х.К. “ ***, обл. Р., да заплати на Г.Ф. гр. С. направените деловодни разноски в размер на **50,00 лв.** (петдесет) за платена държавна такса.

Настоящото неприсъствено решение не подлежи на обжалване, на основание чл. 239, ал. 4 от ГПК.

В едномесечен срок от връчването на настоящото неприсъствено решение, ответникът може да поиска неговата отмяна от Шуменски окръжен съд, ако е бил лишен от възможността да участва в делото поради случаите, посочени в чл. 240, ал. 1 от ГПК.

Съдия при Районен съд – Шумен: _____